

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI · BALTEZERS · BERĢI · BUKULTI · GARKALNE · LANGSTIŅI · MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE · PRIEŽLEJAS · SKUĶIŠI · SUNIŠI · SUŽI · UPESCIEMS · ZIEMEĻNIEKI

96 · JŪLIJS 2010 · WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Deja kāpj debesīs

Ik pa laiciņam Latviju apciemo Tibetas budistu mūki un pacietīgi, stundām ilgi no krāsainām smiltīm ar speciāliem instrumentiem zīmē mandalu.

Šo smalko mākslas darbu, kurš, kā viņi saka, ir ar dziedinošu spēku, pēc dienas vai divām rituāli izjauc. Ar šādu rīcību cilvēkiem atgādinot visu lietu pārejošo un mainīgo dabu, mācot vienu no nozīmīgākajām budistu gudrībām – nepieķeršanās mākslu.

Šogad, X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētki dalībniekiem bija budistu cienīgs pārbaudījums ar budistu cienīgu priekšnesumu nobeigumā. Gandrīz nedēļu Daugavas

stadionā 13 760 jaunie dejojāji no visas Latvijas, lietū vai svelmējošā saulē, trenējās savienoties vienotā dejā, lai 11. jūlijā izdejojtu un parādītu pasaulei latvisko zīmju mandalas.

Organizētāji šī gada lielkoncertā bija izvēlējušies izdejojot Dzīvības koku. Koka saknes, kas simbolizē novadus un tradīcijas savienojas ar stumbru – visu paaudžu cilvēkiem un izaug galotnē – nākotnē, ko idejas autori nosaukuši par prieku.

Krīze vai ne-krīze, prātīga vai neprātīga valdība, bet skaidri redzams, ka jaunajai paaudzei vēl jo projām ir saglabājusies interese par dziesmu un

deju, viņi vēl jo projām gatavi postalām kājās izlūkāt auseklīšu rakstus. Izturīgi, gluži kā budistu mūki, gatavi pacietīgi cepties kā uz pannas, lai uz pāris stundām uzzīmētu kopējo rakstu un lai pēc maza mirkļa atkal izjuku pa smilšu graudiņiem, vien sirdīs atstājot loku lokus un kritiskajos skatītājos kaut mazdrusciņ paceļot patīkšanu pašiem par sevi.

Garkalnes novada dome un redakcija saka īpašu paldies 40 Garkalnes skolas mazajiem dejojājiem! Jūs ar savu dzirkstošo prieka enerģiju iegriezāt vilciņu un deja kāpj debesīs.

GNV

Nedēļa sākās jauki – laiks piemērots dejošanai, noskaņojums lielisks. Un kā gan citādi, ja arī no organizatoru puses atskanēja uzmundrinājuma un apliecinājuma vārdi, ka nu uz laukuma ir tikai paši labākie, tie, kas izturējuši konkurenci, tāpēc mēģinājumi noritēja bez īpašas aizķeršanās. Bērni un viņu pedagogi godam bija pastrādājuši, un uz laukuma vajadzēja likt kopā tikai rakstus, nevis atkārtot dejas soļus.

Toties nākamajā rītā lietūs gāza ne tikai Garkalnē, bet arī Rīgā. Dažam pat bija radies jautājums: "Vai tad tādā laikā vispār brauksim?" Braucām gan, un, nonākot līdz stadionam, kājas jau bija slapjas. Lietus tikai pieņēma spēkā, bet mēģinājums sākās kā rakstīts grafikā. Vai tā bija kopības sajūta, vai savu spēju pārbaude, bet neviens dejojājs neprasījās nost no laukuma un leca pa peļķēm, pa dubļiem.

Mēs, pavadošā grupa, tikai spējām nomainīt lietusmēteļus, slapjos krekļus, pārgērbt sausas drēbes, iedot siltu tēju un sasildīt nosalušās rokas. Pirms

pusdienlaika lietūs mitējās un sākās „baso kāju un ūdens atrakcijas”, jo kas gan var būt labāks kā kopā ar draugiem izskraidīties pa peļķēm.

Piektdiena solījās būt gara diena, jo mēģinājumu grafiks vēstīja, ka 3. - 4. kl. jādejo no 8.00 līdz 22.00. Šajā dienā pat pusdienas tika pievestas klāt uz laukuma, un tas laikam deva jaunu spar un enerģiju, jo, lai arī diena bija karsta, enerģijas un dzīvesprieka rezerves netika izsmeltas. Dejojāji turpināja lekt polkas un palēciena soļus arī ārpus laukuma un brīvās minūtes pavadīja nevis gulšņājot, bet spēlējot bumbu vai iepazīstoties ar jauniem draugiem.

Sestdienas gājiens bija vissavilņojošākais brīdis, jo mēs, abi kolektīvi, ziedu pušķiem rokās, kopā ar skolas un novada vadību devāmies Rīgas ielās, liekot izskanēt Garkalnes vārdam pa visu Latviju. Mums bija daudz atbalstītāju, kas soļoja līdzās gājiena laikā, un katru viņu uzsaucienu un uzmundrinājumu pavadīja skaļas ovācijas. Īpašu uzmanību izpelnījās arī mūsu dejojāji

tamborētie vainadziņi, par ko liels paldies jāsaka Inetai Korolei.

Pēc gājiena un garšīgajām pusdienām mēs paguvām izpeldēties ezerā, un tad tikai sākās smagākais, jo saule, šķiet, bija sasniegusi savu augstāko punktu, tādēļ ģenerālmēģinājums un turpmākie 2 koncerti izvērtās par spēka un izturības pārbaudi.

Saule cepināja, un stadionā ikviens jutās kā uz pannas. Svila pat kāju pēdas, pieskaroties sakarsētajam stadiona segumam. Tautu tērpos un vilnas zeķītēs tērptie bērni varonīgi turējās, bet mēs, skolotājas, ik pa brīdim tomēr kādu dejojāju, aplacītu ar ūdeni un ietītu vēsā dvielī, atstājām malā, lai vēlāk visus sveikus un veselus varētu nogādāt atpakaļ mājās. Lai arī noguruši un pārkarsuši, bet pēc pēdējā koncerta laimīgi un gandarīti, bērni piekrita izteikt savas domas:

Andris: man ļoti patika dejojot, un šoreiz es gribēju nedejojot

Garkalnieši Deju svētkos

vislabāk, jo varbūt mani varēs redzēt pa televizoru.

Man vēl patika, ka mūs cienāja ar saldējumu. Mazliet nepatika garie mēģinājumi un tas, ka bieži nevarēju tikt cauri cilvēku pūlim.

Enija: jaukāmais bija satikt vasarā klasesbiedrus un interesanti pavadīt laiku. Man nepatika agrā celšanās, un es nevarēju iedomāties, ka te būs tik daudz cilvēku.

Aivita: trīs raksturīgākās lietas šai nedēļai, manuprāt, bija saule, grūtības un jautrība. Katrā ziņā man bija jautri.

Anna Z.: šonedēļ bija daudz darba, grūti, bet arī priecīgi.

Marta: man patika viss, bija jautri dejojot, laistīties ar ūdeņiem, peldēties. Vislabāk man patika finālā taisīt vilnīšus.

Renāte: viss bija ļoti jauki! Pat slēpties ēnā no saules un palikt slapjiem no lietus. Un dejojot bija daudz savādāk nekā skolā, mēģinājumos.

Zane: par spīti karstumam un lietum, man patika viss. Tās ir tādas emocijas, ka dažu brīdi tev gribējās gan smieties, gan raudāt.

Piedalīties svētkos ir simts reizes labāk kā skatīties pa televizoru!

Svētki beigušies, bet atmiņā tie paliks vēl ilgi. Tāpēc jāizsaka vislielākā pateicība bērniem par izturību un dzīvesprieku, mūsu deju skolotājiem Laimdotai Andersonei un Mārtiņam Ezeriņam par bērniem ieaudzīnāto dejas mīlestību, Rolandam Zujevičam un pavāritēm par garšīgajām maltītēm, lielisko servisu un atsaucību, šoferiņiem Jāzepam un Jānim, Martas mammai, pārējiem pušķu veidotājiem, Garkalnes novada domei un visiem atbalstītājiem.

Paldies bērnu vecākiem par sapratni un uzticēšanos mums, un īpašs paldies skolotājam Guntai un Ņinai, Agates un Paulas mammām par nesavtīgo darbu visas nedēļas garumā.

Daina Grudule

Izteikts Garkalnes novada Domes 2009. gada 26. augusta lēmuma (protokols Nr.10, 20.§) „Par zemes nomas līguma noslēgšanu” 3. punkts šādā redakcijā: Atbalstīt biedrības „Sporta klubs „Lapsēni”” BMX riteņbraukšanas trases un skeitparka izveidi par saviem līdzekļiem. Noslēgt zemes nomas līgumu ar biedrību „Sporta klubs „Lapsēni”” par 1,0624ha iznomāšanu uz 25 gadiem BMX riteņbraukšanas trases izbūvei.

Neizmantotas pirkuma tiesības uz nekustamo īpašumu:

Ūdensrožu iela 3 Sunišos, Garkalnes novadā,
Mārtiņrožu iela 53 Sunišos, Garkalnes novadā,
Gaujas iela 4 Garkalnē, Garkalnes novadā.

Atļauts iegādāties īpašumā:

A/S „Swedbank” zemes gabalu Dārza ielā 11, Langstiņos, Garkalnes novadā, kā individuālo dzīvojamo māju apbūves zemi.
A/S „Swedbank” 1328/2653 d.d. no zemes gabala Padebešu ielā 14, kā individuālo dzīvojamo māju apbūves zemi.

Uzdots Pašvaldības SIA „Garkalnes Inženiertīkli” nodrošināt ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu sniegšanu Garkalnes novada apdzīvotajās vietās: Upesciems, Langstiņi, Baltezers, Bergi.

Neatbalstīts SIA „Viss Bērniem” valdes locekles Ināras Lazes lūgums nodot bez atlīdzības Garkalnes novada pašvaldības iznomātā zemes gabalā nocirstos kokus. Lemts rīkot iznomātā zemes gabala Upesciema ielā 62, Garkalnes novadā cirsmas izsoli. Izveidot Garkalnes novada Domes cirsmas izsoles komisiju šādā sastāvā: Komisijas priekšsēdētājs: Edgars Treiberis – Garkalnes novada Domes deputāts, Komisijas locekļi: Rūta Šmite – zemes ierīkotāja, Aivars Laurs – nekustamo īpašumu inženieris, Ilesa Tiona – finanšu un projektu daļas vadītāja, Ainārs Laurs – jurists. Cirsmas izsoles komisijai viena mēneša laikā noorganizēt cirsmas izsoli.

Apstiprināts Garkalnes novada domes Publisko gadu pārskats par 2009.gadu.

Atbalstīta radošā darbnīca „Zaļās vārnas skola”, piešķirot finansējumu Ls 1000.

Piešķirts finansējums Latvijas Politiski represēto apvienībai Ls 50 apmērā.

Piešķirts finansējumu deju ansamblim „Ritenītis” Ls 800 apmērā, lai piedalītos deju festivālā Ukrainas pilsētā Rivnē.

Atbalstīta dāmu kluba „Pīlādzītis” ekskursija š. g. 4. jūlijā, sedzot autobusa nomas pakalpojuma izmaksas. Atbalstīta Garkalnes novada pensionāru padomes, ansambla „Strauts” un rokdarbnieču pulciņa „Strauts” ekskursija, sedzot autobusa nomas pakalpojuma izmaksas.

Par termiņā nenomaksāto nekustamā īpašuma nodokļa un nokavējuma naudas piedziņu bezstrīdus kārtībā lemts piedzīt no:
„AG dienests” – Ls 42,56; Aleksandra Ļebedeva – Ls 102,32; Aleksandra Jureviča – Ls 93,97; Denisa Kazlauskā – Ls 48,59; Jāņa Indriķa – Ls 184,30; Svetlanas Moisejenokas – Ls 450,82; Viktoras Gudkova – Ls 110,12.

Uzņemti uzskaitē nodrošināšanai ar vietu pirmsskolas sagatavošanas grupā Garkalnes-Berģu pamatskolā šādi bērni: Margrieta Plataiskalna, Kate Aveniņa, Oliveris Vasils, Nikola Paulīna Pahomova, Elizabete Muižniece, Dārta Auslande, Marta Gotvonī, Emīlija Flugina, Rets Eduards Veinbergs, Matias Roberts Konevāls.

Lemts uzņemt ar 2010.gada 1.septembri Garkalnes novada pirmsskolas sagatavošanas grupā Garkalnes-Berģu pamatskolā šādus bērnus: Dankans Adrians Geida, Roberts Dāvids Šturms, Kristiāna Dāvidsone, Rūdis Ozoliņš, Riards Skrastiņš, Patriks Noass Ercums, Dānīlis Dreimanis, Gustavs Vagalis, Līva Dreimane, Karīna Makarova, Raimonds Augustīns, Daniels Kristians Tīmanis, Jānis Sināts, Pēteris Sināts, Paula Fūrmāne, Daniels Poida, Marats Juldaševs, Amanda Esīte, Marks Pavlovs, Dīns Beinārs, Dominika Luīze Šakele, Kristers Ceriņš-Pakše, Renārs Andersons, Artis Andersons, Kārlis Flugins, Elizabete Stīlba, Anna Emīlija Muižniece, Jēkabs Tilāns, Patrīcija Melbikse, Samuēls Semīkš, Valērija Šakina, Kate Novičāne, Marks Astapovs, Tomašs Nedveds, Laura Gutāne, Sindija Dombrovskā, Aigars Ēriks Virsis, Roberts Liebārdis, Mirans Stepanjans, Leonīds Kupelis, Marta Gertsons, Gustavs Līcis, Emīls Šimkus Zvirbulis, Ralfs Aizpurietis, Robins Birznieks, Ģirts Dāvidsons, Līva Kļaviņa, Haralds Kirkovalds, Vendija Mauriņa, Patriks Pauls Sarkans, Karīna Anna Bružuka, Patrīcija Jauja, Artis Seļeznovs, Markuss Vincents Ivanovs, Adrianna Štikāne, Heidija Močāne, Miķelis Kārlis Kristons, Alisa Sergejeva, Deniss Kondratenko, Ivans Nikolajevs, Samanta Dāvidsone, Laura Stapkeviča, Uljana Rižkova, Loreta Krūmiņa, Gustavs Kristaps Vorslavs, Sofija Klubova, Markuss Krūze, Selma Goba, Sindija Gulbe, Edvards Krēšlīns, Pauls Zavadskis, Helēna Ozola, Artūrs Veģeris, Kristers Straujups, Roberts Rīts, Jana Prāvasta, Nikola Savicka, Alberts Grāpis, Roberts Ostrovskā, Rasa Martinova, Elza Marija Lazdiņa, Anete Salava, Māra Buša, Liene Vasile, Elza Dreimane, Žanete Zauva.

Lemts izslēgt no Garkalnes-Berģu pamatskolas pirmsskolas sagatavošanas grupas šādus bērnus: Beatrisi Irbi, Eni Rūdolfu Spēku, Dairu Kroni.

Atbalstīta dzelzceļa stacijas „Ropaži” nosaukuma maiņa uz dzelzceļa staciju „Garkalne”. Uzdots Garkalnes novada domes būvvaldei veikt visu nepieciešamo saskaņojumu citās valsts iestādēs un institūcijās.

Lemts neizmantot budžetā plānotos finanšu līdzekļus skolas darbnīcas remontam Upesciemā. Plānotos līdzekļus izmantot vecā skolas korpusa Upesciemā remontam.

Gaidām Garkalnes vidusskolā!

Īstenota sen iecerātā iedzīvotāju, skolas un domes vīzija – ar 2010.gada 1.jūliju ir uzsākusi savu darbību

GARKALNES VIDUSSKOLA

Realizētas sekojošas programmas:

- **Vispārējās vidējās izglītības programma klātienē 10. klase;**
- **Vispārējās vidējās izglītības programma neklātienē 10., 11. klase;**
- **Pamatizglītības programma neklātienē 7. - 9. klase .**

Skola piedāvā plašas interešu izglītības iespējas un interesantu ārpusstundu darbu, kā arī iespēju piedalīties dažādos projektos.

Vidusskolas mācību process tiek plānots gan Garkalnē, gan arī Upesciemā (Berģu skolā).

Pašvaldība tāpat kā pamatskolā arī vidusskolā finansē atbalsta mācību līdzekļu iegādi.

Turpinās dokumentu pieņemšana, iepriekš zvanot pa telefoniem – 2945 6569 vai 2641 7138

Vēlams pieteikties savlaicīgi, lai skola varētu organizēt mācību grāmatu un mācību līdzekļu iegādi.

garkalne@latnet.lv | skola.garkalne.lv

Jaunais pašvaldības uzņēmums SIA „Garkalnes inženiertīkli” – pārmaiņas ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu sistēmā

Garkalnes novada dome ir nodibinājusi jaunu pašvaldības uzņēmumu SIA „Garkalnes inženiertīkli”, kura pamatnodarbošanās ir ūdensapgādes un kanalizācijas tīklu apkalpošana Upesciemā, Langstiņos, Baltezerā un Berģos. Tajās apdzīvotajās vietās, kuras ir pieslēgtas Rīgas pilsētas tīkliem. Vēsturiski izveidojusies situācija, ka mīnētajos rajonos tīklus apkalpo vairāki uzņēmumi – SIA „Garkalnes komunālservis”, apdzīvoto vietu būvniecības projektu attīstītāji, kā ciematos „Buciņi” un „Padebeši” un SIA „Rīgas ūdens”, daļēji Langstiņos, Baltezerā un Berģos. Te jāpiemin apstākļi, ka SIA „Rīgas ūdens” pakalpojumus var sniegt tikai Rīgas pilsētas teritorijā, kā to nosaka uzņēmuma izsniegtās Licences noteikumi. Protams, šāda situācija rada lielas neērtības un problēmas, gan ūdensvada un kanalizācijas sistēmu apkalpošanā, gan pats galvenais, ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumu saņēmējiem – Garkalnes novada iedzīvotājiem. Pirmkārt, tas ir tarifu jautājums. Nav pieņemami, ka vienas apdzīvotas vietas robežās pastāv dažādi tarifi, kaut tīklu uzturēšanas apstākļiem un darbības tehniskajiem principiem nav būtisku atšķirību.

SIA „Garkalnes inženiertīkli” pašlaik nodarbojas ar ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmu pārņemšanu apsaimniekošanā. Jau tagad esam pārņēmuši tīklus Baltezerā, Berģos, ciematā Buciņi un Langstiņos, ciematā Padebeši. Kopā ar SIA „Garkalnes komunālservis” strādājam pie tā apsaimniekošanā esošo tīklu pārņemšanas Upesciemā un Garkalnē. Garkalnes novada vadība mums ir uzdevusi šo darbu pabeigt līdz 16. augustam. Parāleli notiek veiksmīga sadarbība ar SIA „Rīgas ūdens”, kas šajā procesā piedalās ne tikai ar tehniskiem, bet arī ar finanšu līdzekļiem. Nav noslēpums, kādā tehniskā stāvoklī atrodas pārņemasie tīkli, it sevišķi tie, kuri būvēti pirms vairākiem desmitiem gadu. Arī patēriņa uzskaites sistēma daudzviet ir saglabājusies no tiem laikiem, kad ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumi nemaksāja gandrīz

neko. Protams, tas radīja nevērīgu attieksmi pret pašiem pakalpojumiem un arī pakalpojumu sniedzējiem. Nekādi nevaram apgalvot, ka pilnīgi visiem pakalpojumu saņēmējiem būtu šāda attieksme, taču jāsaprot, ka tikai godprātīga pieeja, gan no pakalpojumu saņēmēja, gan to sniedzēju puses nodrošinās iespējami zemu ūdensapgādes un kanalizācijas tarifus.

No visa iepriekš minētā ir skaidrs, ka sistēmas sakārtošana prasīs ievērojamus finanšu līdzekļus un šeit bez Eiropas Savienības struktūrfondiem neiztik. Šķiet, ka esam pārāk pieraduši sūkstīties par naudas trūkumu, taču tik traki nav. Struktūrfondi ir pieejami, tikai, lai tos saņemtu ir krietni jāpastrādā. Lai saņemtu šo finansējumu, viens no galvenajiem nosacījumiem ir iepriekš aprakstītās tīklu pārņemšanas un sakārtošanas process. Vienlaikus, pēc Garkalnes novada domes pasūtījuma, kopā ar mūsu speciālistiem strādā SIA „L4”, lai sagatavotu tehniski ekonomisko pamatojumu (TEP) iesniegšanai LR Vides ministrijā. Projekta pamatmērķis ir izveidot kopēju kanalizācijas tīklu, kas savāktu notekūdeņus no Upesciema, Langstiņu un daļēji Berģu rajoniem, kā arī novadīt tos Rīgas kanalizācijas tīklā. Attiecīga vienošanās ar SIA „Rīgas ūdens” ir panākta. Arī šajā virzienā darbs noris saspringti, jo projektam un citiem dokumentiem ir jābūt gataviem šoruden, kad tiks izsludināta pieteikšanās attiecīgajā Eiropas struktūrfondu saņemšanas programmā.

Iedzīvotājus noteikti interesē turpmākā sadarbība ar SIA „Garkalnes inženiertīkli”. Pirmkārt, tiks pārslēgti klientu līgumi ar katru pakalpojumu saņēmēju, pamatojoties uz Regulatora pašlaik apstiprinātajiem tarifiem. Pēc tīklu pārņemšanas, tuvāko divu mēnešu laikā, tiks aprēķināta cita tarifu likme, kas būs vienāda visiem mūsu uzņēmuma apkalpošanas rajonā esošajiem klientiem. Likmes apmērs būs zināms pēc attiecīgiem, uz stingri noteiktiem parametriem veiktiem aprēķiniem. Pēc provizorisksiem datiem nav gaidāms krass tarifu „lēciens”, drīzāk tarifu likme,

atsevišķās apdzīvotajās vietās samazināsies.

Liela uzmanība tiks pievērsta patēriņa uzskaites sistēmai kā tādai, paredzot arī uzskaites ierīču datu distances nolasišanas sistēmas ieviešanu un citus pasākumus, kas arī nav iespējams bez Eiropas Savienības finansējuma piesaistīšanas. Katram līgumam tiks pievienota neatņemama sastāvdaļa – robežakts, kurā tiks skaidri norādītas, valsts un pašvaldības normatīvajos aktos noteiktas atbildības robežas. Tas nozīmē, ka klientiem būs skaidrs par kuras tīklu daļas posmu ir atbildīgs pats klients un par kuru – SIA „Garkalnes inženiertīkli”.

Gribētu vērsties pie mūsu potenciālajiem klientiem ar lūgumu vai ieteikumu – gadījumā, ja pastāv jebkāda problēma ar kanalizācijas pakalpojumu korektu lietošanu, uzaicinām Jūs vērsties SIA „Garkalnes inženiertīkli”, kur arī problēmas atrisināsim. Mūsu mērķis ir panākt pēc iespējas zemākas apsaimniekošanas izmaksas un pakalpojumu tarifu likmes. Skaidrs, ka katrs mūsu klients ir svarīgs uzņēmuma sekmīgai darbībai. Gadījumā, ja iedzīvotājiem būs neskaidras par tīklu projektēšanu, avāriju vai būvniecības darbiem un citiem ar ūdensapgādes un kanalizācijas pakalpojumiem saistīti jautājumi, neatkarīgi no tīklu atbildības robežām, uzņēmumā „Garkalnes inženiertīkli” varēsiet saņemt profesionālu speciālistu palīdzību. Kā redzam darbu ir ļoti daudz un daudz ir arī problēmu, kuras mēs noteikti atrisināsim, tādēļ mums ir nepieciešams Jūsu atbalsts un arī ieteikumi. Tuvākajā laikā tiks noorganizētas tikšanās ar Upesciema, Langstiņu, Baltežera un Berģu iedzīvotājiem, kurās varēsiet detalizētāk apspriest šajā rakstā minētos jautājumus. Par šo pasākumu norises vietu un laiku SIA „Garkalnes inženiertīkli” darbinieki paziņos atsevišķi, bet gadījumā, ja ir risināmi neatliekami jautājumi, darba laikā varat zvanīt pa telefonu 2912 5345. SIA „Garkalnes inženiertīkli” izpilddirektors Gints Muskars

Ar deputātiem par dzīvi

Arī jūlijā kārtība nav mainījies un spožai saulei spīdot caur Brīvības 455 nama lielajiem logiem Ainārs izvelk šī mēneša deputātu un tas ir neviens cits kā Juris Silovs.

Ar Silova kungu sarunājāties viņa otrajā vai trešajā mājās – Upesciema futbola un regbija stadionam piekrītošajās telpās. Sienas grezno 60 gadu Latvijas PSRS spožākie regbijisti, šlipšu kolekcija, sporta vimpeļi un formas, turpat arī grāmatu skapis un kā pēdējais guvums tiek izrādīta Skotijas policistu regbija komandas augstā formas cepure. Juris uz tikšanos ierodas tieši norunātajā laikā pulksten 15.00.

1. Garkalnes novada vēstis – Kā jau ierasts, intervijas sākumā, lūdzu, sevi raksturot?

Juris Silovs: Esmu mierīgs. Neteikšu, ka esmu pedants, bet man patīk kārtība, gan mājā, gan darbā, gan sportā. Cenšos būt ļoti punktuāls. Citreiz nevaru ievērot punktualitāti, jo notiek negaidītas lietas – ja kāds atnāk es vienmēr aprunājos, nav svarīgi pieņēmamā vai nav pieņemamā diena. Daudz atstāju sevi un nelaižu uz āru. Cits uzsprāgst un lamājās, bet es visu to negatīvo atstāju sevī. Sirmi mati ir iegūti arī veselība sabendēta, bet man patīk – es cīnos. Un cenšos mājās darba lietas un problēmas neienest. *Un kā Tu pats tiec ar to galā?* Visādi.

Ir kāda metode?

Metodes mēdž būt dažādas. Eju uz sporta zāli. Liela sportiska slodze labi noņem stresu un palīdz uzturēt sevi, kaut cik formā. Mājās eju ar suni pastaigā. Bieži gatavoju Upesciema sporta laukumu sacensībām, zīmēju laukuma līnijas, uzstādu laistīšanas iekārtas u.t.t.

2. Kādas domas vadīts izvēlēties iet politika ceļu?

Tas bija jauns izaicinājums. Dzīvē vis kaut ko esmu pamēģinājis. *Piemēram?* Pirmā profesija man ir celtnieks, esmu strādājis celtniecībā kolhozā „Ādaži”, vēl esmu bijis profesionāls sportists spēlēju RAF Regbija komandā, daudz gadus nostrādāju Latvijas Bankā. Paralēli darbam biju 12. gadus Latvijas Regbija izlases spēlētājs. Strādājot bankā pabeidzu augstskolu un ieguvu bakalaura grādu jurisprudencē. Labprāt turpinātu mācības, bet tā kā darbs ir gandrīz 24 stundas diennaktī, nav laika mācībām. Strādājot bankā savā darbā neteiksim, ka es biju sasniedzis pašu virsotni, bet biju savu darbu sakārtojis. Tā kā vairākus gadus biju mājas pārvaldnieks, tad mājas iedzīvotāji mani pamudināja piedalīties

vēlēšanās. Notika, kas notika. Mani novērtēju un es esmu tur, kur esmu. Bankā es varēju strādāt līdz šai pašai dienai, bet ne velti saka, ka darba vieta ik pa pieciem gadiem ir jāmaina, jo tad tu izej rutīnā un viss pazūd. Lai gan to es nevarētu teikt par pašvaldības darbu, jo šeit ja strādā no sirds rutīnā nevari ieiet. Man nav izejamo dienu – gan agri vakarā vai divpadsmit naktī man kāds var piezvanīt. Šeit ir jābūt gatavam uz visu, pati zini, ka priekšsēdētājs atbild pa visu – vai sunim kāja salauzta vai no gaisa krīt sniegs, bet nelīst lietus.

3. Kas dzīvē Tevi aizrauj?

Man interesē viss, kas saistīts ar sportu. Regbijs ir tas sporta veids, kurš ir mani aizrāvis uz visu mūžu. Otrais ir sporta dejas – iepazinu tikai tad, kad mana meita sāka dejot. Divas dažādas lietas, bet abas ir fiziski smags darbs. Bērībā ļoti patika makšķerēt, neviens neticēs, bet jau 15 gadus neesmu makšķeri ņēmis rokā.

Tevis blakus ir upe.

Nav kad. Esmu piedzimis pie jūras, tad bērībā ar gumijas laivu jūrā iekšā un veselām dienām makšķerēju.

4. Kura grāmata uz Tevi ir atstājusi kādu iespaidu?

Man no bērības ir ļoti patīcis lasīt. Tas bija pusaudžu gados – Jevgēnijs Vorobjovs „Etjēns un viņa ēna” – 800 lappušu gara. Dzīves stāsts par spiegiem. Ļoti aizrāva, bija tā savērpts. Bērībā patika arī Zentas Ērgles grāmata „Starp mums meitenēm runājot”, kā arī nevaru nepieminēt Viļa Lāča grāmatu „Putni bez spārniem”.

5. Kuru tavuprāt būtu tā īpašība, kuru cilvēkiem mūsdienās visvairāk pietrūkst?

Labestības. Un neskato-ties ne uz ko es ticu, ka labu cilvēku ir vairāk, neatkarīgi no ticības, materiālā stāvokļa un nacionalitātes. Mans mīļākais teiciens – uzsmaidīsim viens otram un būs jau labi un ja pa ielu staigās vairāk smaidīgi cilvēki nevis nodrūmuši, kuriem pieskaries un sākās lamāšanās, tad būs labi. Dzīve ir skaista.

6. Kāda ir Tavas dzīves filozofija (pamatprincipi) uz kuriem Tu balsti savas domas, vārdus un darbus?

Pamatprincipi ir. Ja es kaut ko esmu iesācis, lai kā nebūtu grūti vai smagi – pabeigt iesākto līdz galam. *Jā, tā ir brīnišķīga īpašība.* Kad bija bagātāki laiki pašvaldība varēja visu ātri īstenot, bet tagad projekts ilgst divus, trīs gadus. Ja esmu devis savu vārdu, tad es viņu arī turu un ar solījumiem par izdarīšanu

nemētājos. Kaut gan lielajā biznesā ne jau līgumi nosaka visu – ir divu partneru rokas spiediens, noruna ir svarīgāka nekā papīrā ierakstītais.

Priekšsēdētājs atbild pa visu – vai sunim kāja salauzta vai no gaisa krīt sniegs, bet nelīst lietus...

7. Vai ir kas tāds, kas Tev nepatīk?

Daudz kas nepatīk – nepatīk politiskās cīņas, mēslu apliešanas kampaņas, ko pirms vēlēšanās pats izbaudīju uz sevi. Ja mēs visi būtu draudzīgāki ...

Negodīgums, mānīšanās, sava vārda neturēšana. Pārsvārā visi spēlē uz to, lai nopelnītu savas balstiņas un tiktu amatā un viss pārējais. Es nekad neesmu teicis, ka priekšsēdētāja krēsls ir tas, pie kura man ir jānoturas par jebkuru cenu. Es no darba nekad neesmu baidījies. Krīzes laiks, kad attiecības uzspēlētas liekas pelēks.

Šo laiku šad tad izjūtu tieši kā pārmaiņu laiku, kad cilvēki var pārlūkot savu vērtību sistēmu.

Es tev piekritīšu – laikam jau vajadzēja mums tā kārtīgi iedot ar āmuru pa galvu, lai mēs saprastu, ka esam „bedrē”, nevis dzīvojam leiputrijā, kur celtnieks pelnīja vairāk pa 100 latiem dienā, bet zinātnieks tieši tāpat pārtika kā tagad. Man uztrauc, ka cilvēki atstāj Latviju, ģimenes brauc lai nopelnītu un palikt uz patstāvīgu dzīvi. Bēdīgi, bet tā ir realitāte.

8. Astotais jautājums ir sacerēts par godu Latvijas antropologu kuplajai saimei – kā smaržo Tava bērība?

Mana bērība smaržo pēc jūras, pēc priežu mežiem, pēc vētrām izskalotiem mēsliem, jūras aļģēm, svaigām zivīm. Un atceros mātes rokas, kas smaržoja pēc mīklas kad viņa cepa pīrāgus. Atceros lielās liepas smaržu mājas pagalmā.

9. Nozīmīgākais ko esi dzīvē izdarījis?

Uzskatu, ka svarīgāko dzīvē vēl neesmu izdarījis, un labāk, lai vērtē mani cilvēki.

Prieks, ka man ir ģimene – laba saprotoša sieva, trīs bērni.

Pabraukājot pa Garkalni esmu satīcis cilvēkus, kuri vēl joprojām dzīvo ļoti sliktos apstākļos. Nevis dzīvo, bet eksistē, ja Garkalnē būtu visiem sociālās mājas, tas būtu skaisti. Tas ir mans mērķis.

10. Ko Tu esi iemācījies, strādājot Garkalnes novada domē?

Darbs ir daudz ko devis – es nekad neesmu bijis spēcīgs matemātiķis, bet darbs domē dod visu, tagad esmu organizators, vadītājs un ekonomists. Tas ir plaša profila speciālists – jāzina gan būvdarbu tāmes, jāzina kā notiek apzaļumošana, kā notiek koku izciršana, jāzina, kas notiek skolās, kā notiek akreditācijas un tajā pašā laikā jāuzņem viesi, jāzina etiķete. Ja no sirds pilda, tad visu apgūsti un ja ir labs kolektīvs, tad ir viegli strādāt.

Liels paldies sekretārei Inārai, kuras palīdzība man bija ļoti nepieciešama uzsākot darbu domē, kā arī visiem tiem domes darbiniekiem, kuri palīdz strādāt un realizēt iecerēto.

11. Tavs mīļākais ēdiens?

Man patīk labi un garšīgi paēst. Mana sieva Jeļena ir fantastiska kulināre. Man garšo „Boršč” „Kalduni” (Baltkrievu ēdiens līdzīgs „cepelīniem”) un sievas pagatavotā medus kūka. *Mīļākais zvērs?* Visi zvēri mīļi. Mājās ir suns

(punduršpīcs), kaķis un zivis. No meža zvēriem, neticēsi, man ir ļoti bail no čūskām, bet man arī visvairāk patīk čūskas.

12. Vai ir kāda tāla zeme uz kuru gribētu aizbraukt?

Ir daudz valstis, kur neesmu bijis. Pat nezinu, man liekas, ka jeb kur kur neesi bijī ir skaisti – ne man tev stāstīt. Varbūt tomēr gribētos uz Āfriku vai Jaunzelandi un Austrāliju.

13. Kas ir tas ar ko Tev asociējās Latvija un cilvēki tajā?

Ar jūru, ar Latgales ezeriem, mežiem. Man kā katolim noteikti vēl ar Aglonu. Pagājušogad mani iesvētīja Aglonā. Pašajūta ir grandioza. Sieva ar bērniem brauc katru gadu, es kā sanāk.

14. Jūnijs šogad ir Dziesmu un deju svētku mēnesis.

Tavuprāt, kas latviešus velk dziedāt un dejot kopā, kas ir tas ko mēs no tā gūstam?

Dziesmu un deju svētki ir kļuvuši par neatņemamu Latviešu kultūras sastāvdaļu. Tā ir iespēja nest mūsu tradīcijas un kultūru arī Pasaulē. Pēdējā laikā man sanāk vis kaut kas pirmo reizi un pagājušogad tie bija Lielie Dziesmu svētki, šogad: “mazie”.

Forši, cepuri nost – tiem kuri noorganizēja to visu. Atlase varētu būt mazliet maigāka, jo bērni tiek izsūkti, tāpat kā lielajā sportā. Es domāju, ka latviešus uz dziedāšanu un dejušanu „velk” vēsturiski veidojušās tradīcijas, kas dot mums kopības sajūtu.

15. Un nobeigumā atkal gremdēsīsimies atmiņās – spilgtākais vai smieklīgākais notikums, ko atceries no bērības vai jaunības gadiem?

Mūsu palaidnības bija vairāk nevainīgas – kādu izāzēt, ne tik rupjas kā mūsdienās.

Biju pabeidzis pirmo klasi, vasaras brīvlaiks un kaimiņam bija ritenis „Orlonoks”. Braucu ar to riteni pa pļavu, draugs brauca aizmugurē ar trīsriteni. Vajadzēja paskatīties uz viņu, viens akmens pa visu pļavu un es ar riteni ielikšu pa akmens uzlidoju gaisā un ar plecu uz akmens salauzu atslēgas kaulu. To gan es pēc tam tikai uzzināju, bet nācu brēkdams, raudādams mājās vecmamma tapetes līmējusi iznāk ārā un saka – ko tad te blāuj tāds liels puika būdams un ar tapetes rulli uzdeva tieši par sāpošo plecu. Līdz šim brīdim visi radi atceras šo stāstu, ka pa virsu kritienam es vēl dabūju pa mizu.

Paldies Juri, bija jauki parunāt.

GNV

Kad projekts tuvojas noslēgumam...

Eiropas Brīvprātīgais darbs ir programma jauniešiem, kuras mērķis ir dot iespēju aktīviem, ieinteresētiem jauniem cilvēkiem (no 18 līdz 30 gadiem) strādāt brīvprātīgā darbu kādā valstī, iepazīties ar atšķirīgām kultūrām, gūt jaunus draugus un varbūt arī izvēlēties sev nākotnes nodarbošanos.

Es esmu viena daudzajiem simtiem Eiropas brīvprātīgajiem jauniešiem, un savam projektam izvēlējos Latviju, mazo Garkalnes skoliņu. Brīvprātīgais darbs – tā ir iespēja mācīties, apgūt daudz jauna neformālā veidā – caur sajūtām, pieredzi. Jau kopš pirmajām dienām Latvijā – janvāra sākuma – es veiksmīgi iesaistījos dažādos projektos, ikdienas tikšanās ar vietējiem cilvēkiem ļāva man iemācīties bezgala daudz svarīgu lietu, lai izprastu atšķirīgo kultūru un apzinātos sevi kā cilvēku, kā pilsoni.

Vēlos pastāstīt par kādu man svarīgu dienu jau gandrīz pašā projekta nobeigumā. Jūnija vidū mēs ar Monicu (otru brīvprātīgo meiteni no Spānijas) saņēmām uzaicinājumu viesoties pie kādreizējās Garkalnes pamatskolas skolotājas Edītes Bēvaldes viņas radošajā darbnīcā mājās Penkulē. Te nu mums bija iespēja radoši izpausties! Edīte tiešām ir īsts meistars. Viņas darbnīcā varējām aplūkot mūsdienīgus, interesantus apģērba dizainus, rotas, dekorus.

Filcēšana nav viegls darbs. Mēs veicām tādu kā ziepju un ūdens masāžu savam topošajam mākslas darbam. Šādā spraiģā darbā pagāja vairākas stundas. Edīte rādīja mums dažādus filcēšanas paņēmienus, kā arī „pasveda” dažu labu ideju mūsu turpmākajiem darbiem. Noteikti, mājās atgriezušās, mēs savās jauniegūtajās zināšanās labprāt dalīsimies ar saviem draugiem.

Nelielajos pārtraukumos Edīte mūs cienāja ar pašas cepto torti, kura garšoja fantastiski.

Dienas beigās mēs ar Monicu jutāmies nogurušas, bet laimīgas, jo bijām ne tikai apguvušas jaunas prasmes, iemācījušās darboties ar vilnas materiāliem, bet arī ieguvušas sev jaunas, jaukas, oriģinālas, pašdarinātas lietas – man nu ir jauna soma, Monica sev izgatavoja čības, bet projekta koordinatore skolotāja Astra tagad varēs lepoties ar īpašu zīda šalli.

Paldies Edītei par pacietību un Astrai par lielisko fotoreportāžu, kurā tika atspoguļots viss mūsu jaunrades process! Mūsu darbs šajā radošajā darbnīcā ir spilgti piemērs tam, ka piedalīšanās Eiropas brīvprātīgā darba projektos ir ieguvums visiem projektā iesaistītajiem.

Carla Videira

Radošā nometne Hiiumā

7.- 11.06 Garkalnes skolas 3.- 4. klašu deju kolektīvs „Sauls bērni” devās uz radošo nometni Hiiumā. Šis bija atbildes brauciens uz sadarbības skolu – Kjardlas ģimnāziju, kuri pie mums viesojās 2009.gada rudenī. Šis nometnes mērķis bija veicināt sadarbību starp Kjardlas un Garkalnes skolām, iepazīt citas zemes kultūru, veicināt toleranci un saliedēt kolektīvu. Kopā ar mums brauca arī senjoru deju grupa „Sauls”.

Kjardlā mūs sagaidīja ļoti viesmīlīgi, jo bijām pirmā skola no Latvijas, kas viesojās ne vien Kjardlas ģimnāzijā, bet arī visā Hiiumā salā (kurā ir 1 ģimnāzija, 1 vidusskola un 4 pamatskolas). Mums tika piedāvāta ļoti iespaidīgiem bagāta un pārpildīta

ekskursija pa salas ziemeļu daļu. Mēs apmeklējām krusta kalnu. Pirms kāpšanas vienā no augstākajām bākām Eiropā, mēs apskatījām piemiņas simbolu kuģa „Estonia” bojā gājušajiem bērniem. Apskatījām baznīcu, kapsētu. Bijām unikālajā jūrmalā, kurā meklējām dīvainos akmentiņus ar caurumiem, Brīvdabas muzejā, kurš, starp citu, ir ļoti līdzīgs mūsējam. Pat tautas rotaļas bija tādas pašas kā pie mums- „Cūku dzīšana”.

Apmeklējām leļļu muzeju, kurā aplūkojamas lelles no ļoti daudzām pasakām. Iekļuvām tādā kā pasaku valstībā. Interesanti, ka šīs lelles gatavojusi un šuvusi nu jau 80 gadus veca sporta skolotāja, kura pati mūs arī vadāja pa muzeju un rādīja

nelielus pasaku fragmentiņus. Viņa mūs cienāja ar „Laimas” ledenēm. Pateicībā mēs nodziedājām „Kur tu teci”. Klausoties šo it kā latviešu tautasdziesmu, leļļu meistares acīs vizēja asaras, jo, izrādās, arī igauņi šo dziesmiņu uzskata par savējo.

Un tad - kopīgais deju mēģinājums ar Kjardlas mazajiem dejotājiem. Pēc mēģinājuma gatavojamies lielajam koncertam Kjardlas laukumā. Dejojām visi – gan mēs, gan mazie igauņu dejotāji, gan ģimnāzijas meitenes, kuras pagājušo reizi viesojās pie mums, gan latviešu, gan igauņu senioru kundzītes.

Skolotāja Gunta Garanča

Comenius programmas projekts – Tilts uz Eiropu uzcelts arī Bergos

Comenius projekti ir Eiropas Savienības izveidota programma, kuras mērķis savest kopā studentus un skolotājus no dažādām Eiropas valstīm. Jūnija vidū tepat Bergos Comenius programmas projekta „Tilts uz Eiropu” ietvaros Mazo bērnu skola „Knābis” uzņēmās namsaimnieces lomu, un šeit viesojās projekta partneri no Rēzeknes bērnu dārza “Vinnijs Pūks”, skolotāji no Beļģijas, Rumānijas un Spānijas, lai caur sarunātam, kopīgiem kultūras pasākumiem un neformālām dažādu mākslu izpausmēm veidotu jaunus tiltus, dalītos pieredzē un mācītos viens no otra.

Projekta mērķis ir, apmainoties dažādām mācīšanas pieejām, nākotnē redzēt – skolotājus, kuros vairojas tādas sociālās spējas kā pieklājība un cieņa; bērnus, kuri attīstās kā humānas būtnes,

izaug ar veselīgu pašapziņu un pārliecību par saviem spēkiem un spēju dot savu ieguldījumu; skolas, kuras interesējās un zin par dažādajiem Eiropas bērniem, skolotājiem un kultūrām, kur ciena viens otra identitāti un atšķirības. Projekts „Tilts uz Eiropu” paredz virkni praktisku nodarbību bērniem, būvējot tiltus, taisot karogus, veidojot un izspēlējot galda-sienas spēli, kura radīta, lai veicinātu bērnos iejūtīgas sirds izaugsmi attiecībā pret skolas biedriem, skolotājiem un vecākiem.

Jaukais Knābja kolektīvs sagatavoja brīnišķīgu programmu saviem viesiem. Piemēram, atklāšanas pasākumā ar Ilgu Reiznieci un draugu muzikālo priekšnesumu, skoliņas vecāku un bērnu dančiem ciemiņiem atklāja mazu daļiņu no latviskās kultūras. Vienlaicīgi nosvi-

not skoliņas 10 gadu jubileju ar vēsturi Rīgā, Ūnijas 1 ielas telpās, 1 gada jubileju Bergos un atklājot īpašo bērnu akmens dārzu pašaudzētām puķēm un dārzeniņiem. Bet vizītes no-beiguma pasākumā, cienot citādo, galdā lika Rumānijas tradicionālo vistu ar kartupeļiem, pipariem un timiānu, Spāņu viesiem uzgavilējot, uzstājās karstasinīga flamenko dejotāja, bet, atceroties Beļģu puķkopību, viesus sasēdināja ap mazajiem bērndārziņiem galdiņiem un mācīja durstīt filcu un veidot puķes formas brošas. Lai gan tikšanās organizēta, lai skolotāji gūtu jaunas zināšanas saistībā ar pedagoģiskām metodēm, mācīšanas prasmēm, resursu izmantošanu, telpu iekārtojumu un bērnu prasmju novērtēšanu, visa šī starptautiskā sapulcēšanās noritēja sirsnīgā prieka un labestības atmosfērā.

Rēzeknes Pirmsskolas izglītības iestādes “Vinnijs Pūks” vadītāja Inta Ozolniece ar Garkalnes novada vēstīm īsi dalījās pieredzē, kā Rēzeknes bērnu dārzs piedalās projektā un ko pedagogi guva no šīs starptautiskās skolotāju tikšanās: “Comenius projekts mums ilgs 2 gadus, šajā septembrī sāksies otrais mācību gads.

Pirmajā mācību gadā veidojām tiltus- katrs bērns izveidoja savu individuālo tiltu, katra grupiņa izveidoja savu grupas tiltu. Tilts ir kā vienotības simbols, kur satiekas gan paši grupas bērni, gan vecāki, gan skolotāji, gan projekta dalībvalstu pārstāvji. Otrajā mācību gadā veidosim kopējo pirmsskolas izglītības iestādes tiltu. Būs arī atklāšanas ceremonija, līdzīgi, kā Beļģijā bija iesaistīta vietējā pašvaldība, pilsētas mērs un deputāti.

Turpināsim darbu pie projekta uzdevumu realizēšanas, rakstīt projekta dienasgrāmatu, iepazīstināsim bērnus ar citu dalībvalstu kultūru un tradīcijām, jo katrā reizē apmaināmies ar lietām, kas raksturīgas katrai valstij un to visu liekam bērniem pārsteigumu kastēs!

Uz jautājumu, ko iemācījos no ārzemju partneriem, var sniegt šādu atbildi: pirmkārt, tā ir pieredze, pašiem pārrunāt un pat aizbraukt un redzēt, kā strādā kolēģi citās valstīs un tepat Latvijā. Mani skolotāji, atbraucot mājās, ir “kā spārnos”- tas pedagogam ir ļoti svarīgi pašam nemitīgi attīstīties, un tad tu vari daudz dot arī bērniem. Un ne tikai – daži praktiski uzdevumi, spēles vai rotaļas mani pedagogi jau pielieto darbā.”

GNV

Tagad jau tā vairs neprecēs...

Tagad jau tā vairs neprecēs, tagad jaunie paši saskatās un paši akli ieskrien nelaimē

Tas bija savāds vakars un pavisam savāda nakts. Visos pakalnos spīdēja ugunis, visās malās skanēja dziesmas un bij dzirdama skaļa taurēšana. Mēs atradām vecu deguta spannīti, piebāzām to pilnu ar tāsīm, ar naglām piedziņām garas kārts galā un tad stiepām kalnā. Tāsīs aizdedzinājuši, mēs kārti uzslējām stāvus un piesējām pie iepriekš zemē iedzīta mieta. Tāsīs dega čurkstēdamas. Ar degutu apķepušais spannītis sakarsa un sāka arī degt. Uguns kļuva aizvien lielāka un straujāka. Deguts kusa un pilēja zemē lielām pilēm. Piles dega ar

zilu uguni un krizdamas rūca kā sirseņi.

Ar novadnieka Jāņa Jaunsudrabiņa Baltās grāmatas citātu Brigita Taučkele atklāja tradicionālo jaundibinātās nevalstiskās sieviešu biedrības Mūsmājas (agrāk pazīstamo kā dāmu kluba Pīlādītis) Jāņu ielīgošanas priekšnesumu Skudriņu lielajā amfiteātrī.

Vēl joprojām dāmas tur augstā cieņā mūsu slavenu klasiķi Rūdolfu Blaumani. Šoreiz Jāņu priekšnesumā izvēlējās iestudēt ainiņas no Trīnes Grēkiem. Luga bija ieturēta labākajās latviskajās teātra tradīcijās, kurās visa galvenā štelle griezās ap precēšanos un

pīpēšanu. Varētu nosaukt par farsu vairākos cēlienos, kas akurāt piemērots Jāņu bērnu ielīkmošanai. Galvenais, ka viss beidzās labi ar trišķāršām kāzām. Pat pašu nešpetno Trīni izdevās apprecināt.

Patiesību sakot, kas tur viss notika tas jau nav izstāstāms. Ejiet uz www.garkalne.lv fotogalerijām un apskatieties paši kā lustīgajām dāmām un kungiem gāja Jāņu dienas priekšvakarā.

Pēc izrādes sveica Jāņus un godināja Līgas. Pirms lielā mielasta aktieri un viesi nodziedāja dziesmu saulei un ķērās pie sarūpētā mielasta.

GNV

made dod špičkas – manis dēļ ēd nu kamēr es pīpoju – vēl kāds uznāks. oh oh oh apžēliņ pīpe mute – slēp savu rīku – kas ir cieti – lielā žurka. tu pīpē – es tā drusku – ko nu āksties – esi sākusī pīpēt zobs sāka sāpēt, dikti labi priekš sāpju noņemšanas un istabu nodedzināšanas

20. jūnija rītā pie Krievupes ūdenskrātuvēm Jāņa Lepša Garkalnes autotrasē notika trešais posms Latvijas auto federācijas organizētajās Bērnu meistarsacīkstes Beta bagijiem. Beta bagiji ir klase pašiem mazākajiem sportistiem no četrus gadu vecuma. Garkalnes trasē notika trešais (no sešiem) posmiem Beta bagiju meistarsacīkstēs.

Par šīm neparastajām sacensībām un Beta bagijiem sīkāk pastāstīja Latvijas automobiļu federācijas kross komitejas priekšsēdētāj Inta Ulme: “Mašīnītes Latvijā no Čehijas ievada Guntis Kļaviņš. Puikas brauc un iegūst iemaņas auto braukšanā un disciplinē sevi. Šodien tas notiek Garkalnē, mēs to saucam par atpūtas dienu vecākiem un bērniem. Var redzēt kā bērni mainās – sākumā bija tādi kautrīgi, tagad pavisam savādāki. Kopā

pavisam brauc 10 – 13 puikas. Bija arī meitene – brauca visiem pa priekšu, bet tagad kopā ar vecākiem aizbrauca uz Austrāliju. Ļoti draudzīgs kolektīviņš, puikas viens otru ir atraduši un arī mani atraduši... cepuri nost. Mamma saka – malači, šo sacensību dēļ mājās cenšas būt paklausīgi, izpalīdzīgi, viņi ļoti gaida dienu, kad varēs piedalīties sacensībās.

Domājot par drošību, galvenais bērnam jābūt stipri piesprādzētam. Nav labi, ka trasei ir riepas gar malām ... labi ir, kad ir pļava un var nobraukt nost, jo uz riepas auto uzsis un veido kūleni.

Tētiem gribas paskrūvēt, lai tas auto iet ātrāk. Mašīnas nav vienādas, bet ideāli būtu, ja būtu vienādas. Esam atraduši vidusceļu un liekam, lai bagijiem uzliek restrukturu starp karburatoru un cilindru, kas ierobežo mašīnītes ātrumu. Tad bērni

vairāk var apgūt tehniku un stūrēšanas prasmi. Sacensībās vidēji 500 metrus nobrauc 50 sekundēs.”

Turpat laukumā noķērām arī divus jaunus sportistus, kuriem jautājām kas viņiem patīk auto sacensībās un vispār. Alberts atbildēja: “Patīk driftēšana, ātrums un vairāk neatceros, kas patīk. Driftēšana ir tas, ka saslidina mašīnu slīpi ... četras reizes kūleņoju pēc tam smejos – nav bailīgi, bet slikti.” Abi auto sporta kombinezonos tērptie puikas vienojās, ka sporta veids galīgi nav bīstams. Vēl viņiem patīk dragreis, skrituļošana, peldēšana un futbols.

Garkalnes posmā pirmo vietu ieguva Kristiāns Rihters, otro Ilja Kabanovs, bet trešo Alberts Duntavs.

Varāk foto – www.garkalne.lv GNV

Bērnu bagiji

21. jūnijā Upesciema centrā, blakus doktorātam noritēja sen gaidītās Upesciema tautas Bibliotēkas atklāšanas svinīgais pasākums.

Bibliotekāre Iveta Pastare uzrunāja sanākušos: “Kāds 17. gadsimta nezināms autors ir teicis tā – grāmata ir dvēseles gaismā, ķermeņa spogulis, māca tikumu un aizdzen grēku, tā ir gudro vainags, ceļa rādītājs ceļotājiem, draugs ģimenei, slimo mierināšanai, valdnieku palīgs un padomdevējs, ar augļiem pilns dārzs, pļava, kas pilna ar krāsainām puķēm, tā nāk tad, kad tā ir vajadzīga, vienmēr ir gatava palīdzēt, zin atbildi uz visiem jautājumiem, noslēpto ceļ dienas gaismā, apgaismo tumsu, palīdz nelaimē un mantu laimē zināt mēru.” Iveta Pastare domājot par bibliotēku nozīmi mūsdienās

atcerējās savu sarunu ar 9. klases audzēkņiem, kuri uzstāja, ka datori un e-grāmatas ir nākotne, bet papīra grāmatām nav: “Sākumā mēģināju iebilst, bet tad padomāju un sapratu zināma taisnība viņiem ir – tā ir 21. gadsimta paaudze, bet mēs esam 20. gadsimta cilvēki. Ir vietas pasaulē, kur var brīnišķīgi sastapties abu gadsimtu cilvēki, skatīties gan pagātnē, gan tagadnē, gan nākotnē, šī vieta ir bibliotēka, jo šeit sanāk kopā viss, kas nu gadsimtu gaitā ir sakrāts, kas ir izdomātas un vēl tikai būs izdomāts.”

Domes priekšsēdētāja Jura Silova sveiciens bibliotēkai bija īss un skaidrs: “Kas grūti nāk, tas labi nāk. Beidzot mēs varam ienākt jaunajās bibliotēkas telpās. Grāmatā ir gaismā, tad arī dome dāvina gaismu – sudrabainu stāvlampu.

Tagad Upesciemā bibliotēka ir, doktorāts ir... domāju, ka šī vieta izveidosies par Upesciema centru.

Vēl svētkos bibliotekāri sveica deputāte Elga Liepiņa, Silvija Putnika, Gunārs Bērtulsons, Aija Šteinberga, Leontīne Seile un citi. Bibliotekāre pateicās domes deputātiem un darbiniekiem, kuri palīdzēja Upesciema tautas bibliotēkai atkal vērt durvis. Goda rakstus saņēma – Juris Silovs, Skaidrīte Silava, kura visu savu dzīvi pavadījusi Berģu pamatskolā, Salaspils novada bibliotēkas darbinieces kā labākās padom dēvējas un Berģu skolas kolektīvs. Atklātās zinību krātuves vadītājiem padomus un vēlējumus dot bija atlidojušas trīs gudrās no Garkalnes.

GNV

Upesciemā atkal bibliotēka

Kriķu sporta kluba sportistu Kristapu Neretnieku tikai nejaušība šķir no Pasaules kausa izcīņas posma medaļām

Kristaps Neretnieks zirgā

Ar Koķi pārrunājām izglītības jautājumus maču starplaikā

No 9. līdz 11. jūlijam sporta centrā Kleisti sākās starptautiskas sacensības jāšanas sportā šķēršļu pārvarēšanā – Pasaules kausa izcīņas Centrāleiropas līgas posms CSI2*-W. Sacensības apmeklēja Valsts prezidents Valdis Zatlers ar kundzi Lilitu Zatleri. Viņi ar interesi vēroja sacensību norisi un daudzveidīgos priekšnesumus, tikās ar Latvijas Jātnieku federācijas prezidentu Agri Blauu, LJF viceprezidentu Edgaru Treibergu (viņš arī Garkalnes domes deputāts) un citām federācijas amatpersonām, pārrunājot situāciju jāšanas sportā valstī un tā galvenās aktualitātes.

Valsts prezidents arī apmeklēja stajlus un zirgu vasaras novietnes, kur izvietoti sacensību zirgi, tur iepazīstoties arī ar mūsu labākajiem sportistiem. Sacensības apmeklēja Garkalnes

domes priekšsēdētājs Juris Silovs, vietnieki Mārtiņš Bauze-Kraščiņš, deputāte Ilze Lieljūre un Garkalnes novada Jātnieku kluba Kriķi valdes locekle Vija Glāzere. Tieši šī kluba pārstāvis Kristaps Neretnieks sasniedza vienus no labākajiem rezultātiem Latvijas komandā, un tikai sportiskas neveiksmes dēļ neiekļuva to sportistu skaitā, kas cīnījās par augstāko godalgu sacīkšu prestižākajā maršrutā.

Latvijas Jātnieku federācijas prezidents Agris Blaus:
– Valsts prezidenta Valda Zatlera ierašanās mums sagādāja patīkamu gandarījumu, jo tā ir atzinība visai Latvijas jāšanas sporta saimei, šo sacensību organizētājiem un mūsu viesiem no citām valstīm.

Latvijas Jātnieku federācija

15. jūlijā Garkalnes deputāts E. Treibergs, kurš pārstāv arī Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomi un ir tās valdes loceklis, kopā ar zemkopības ministru J. Dūklavu, saeimas deputātu M. Rozi, Zemnieku federācijas, Zemnieku saeimas un LKA pārstāvjiem tikās ar EP deputātiem no Vācijas un Francijas. Tikšanās bija organizējusi Latvijas EP deputāte S. Kalniete, sarunās piedalījās arī EP deputāts A. Rubiks. Sarunas galvenā tēma bija nevienādie maksājumi jaunajās un vecajās ES valstīs. Kā jau mēs zinām, Latvijas zemniekiem šie maksājumi ir vismazākie. Visi klātesošie no Latvijas puses rosināja pārskatīt subsīdiju sadali un pēc 2013. gada noteikt taisnīgus kritērijus visām dalībvalstīm. Viesi interesējās par lauksaimniecības problēmām Latvijā un to risināšanas iespējām. Sanāksme notika LR Saeimas Sarkanajā zālē.

Vai Tu zināji? Remberģes un Vesterotes muižas

Remberģes muiža (*Ringenberg*) atradās Rīgas apriņķī Ādažu pagastā (pēc 1940. gada administratīvā iedalījuma), bet cieši saistīta ar Garkalnes novadu, jo senās muižas teritorijas ietilpst Garkalnes novada teritorijā. LR zemes reformas gaitā sadalīta 47 saimniecībās un zemes piegriezumos citām saimniecībām (kopplatība 761 ha). Muižas sākumi meklējami 16.gs. otrajā pusē, kad Rīgas rātskungs Gerhards Ringenbergs saņēma 10 zemnieku sētas kā dāvinājumu par pakalpojumu poļu varai un izveidoja nelielu muižiņu, vēlāk tā mantota, reducēta, taču saglabāja

pirmā īpašnieka vārdu. Ar laiku muižai piederēja arī Garkalnes krogs, kas atradās triju ceļu krustcelēs (Alūksnes ceļš, kas tālāk gāja caur Mālpili, Nītauri, Vecpiebalgu, nogriezās šeit no Cēsu ceļa austrumu virziena. Rietumu virzienā Pēterburgas ceļš, kas pie Iļķenes nogriezās uz Valmieru un tālāk uz Tērbatu, šķērsojot Gauju pie Iļķenes pārceltuves.

Netālu atradās arī Garkalnes baznīca, kas celta 1848. gadā, šī teritorija bija aktīvi apdzīvota un tuvumā bez Remberģes muižas atradās vēl Vestorenes un Iļķenes muižas, blakus baznīcai

atradās skola, kur mācījās visu triju muižu zemnieku bērni. Arī garām baznīcai veda Rīgas – Pēterburgas lielceļš, saukts arī par Rīgas – Tērbatas ceļu. Tas šķērsoja Gauju pie Iļķenes muižas (tagadējām „Āņu” mājām) un šo vietu dēvēja par „Iļķenes pārceltuvi”, jo pāri upei cēlās ar prāmi. Pēc Vidzemes šosejas izbūves, ap 1863.gadu, Rīgas-Pēterburgas ceļš pamazām zaudēja savu nozīmi. Garkalnes baznīcai blakus atrodas kapi, kuri ir Garkalnes pašvaldības pakļautībā.

Vesterotes muiža piederējā Rīgas namniekam Hermanim

Vesterotam. Muiža veidojās no 4 zemnieku sētām, ko viņam piešķīra Stefans Batorijs. 1596. gadā muižu nopirka pazīstamais Rīgas notārs Dāvids Hilfens. Šis dzimtas rokās muiža palika līdz 1731. gadam. Remberģes un Vesterotes muižas 1755. gadā nopirka grāfs Andreass Manteifels. Remberģes vārds saglabājās muižas nosaukumā, baznīcu vācu valodā turpināja saukt par Vesterotes kapelu, gan latviešu, gan vācu valodā šo nelielo centru turpināja saukt par Garkalni.

Par kroga celšanu Remberģes muižā saglabājušies šādi ieraksti: pēc 1765. gada landtāga, kurā carienes Katrīnas II uzdevumā Vidzemes

bruņniecībai vajadzēja lemt, kā uzlabot zemnieku stāvokli, ģenerālgubernatora G. Brauna publicētajā patentā muižniekiem tika uzdots par skolu celšanu zemnieku bērniem. Remberģes muižas zemnieki saveda muižas atvēlētos kokus skolas būvei, bet kad „no augšas” neviens nekontrolēja, muižnieki šos kokus izlietoja kroga būvniecībai.

Nākamā rakstā aplūkosim Berģu muižu.

Anita Bružuka

Izmantotā literatūra:
www.letonika.lv, arhīva materiāli „Par muižu sadalīšanu”.

Ielu svētki Garkalnes novadā

Sākot ar 16.jūliju līdz pat septembra beigām, Garkalnes novada dome uzsāk ielu svētkus novadā – neoficiālā gaisotnē iedzīvotājiem būs iespēja tikties ar deputātiem, pārrunāt dažādus jautājumus, kā arī katrā tikšanās vietā ir paredzēti nelieli uzlabojumi apkārtējā vidē – teritorijas apzaļumošana, ielu plāksņu uzstādīšana u.t.t. Pasākumu laikā būs iespēja gan izdancoties, gan baudīt ēdienus un dzērienus, kā arī ir paredzētas izklaides bērniem. Šo svētku mērķis ir veidot iedzīvotāju saikni ar pašvaldību, kā arī sakopt novadu. Kā pirmā svētku vieta tika izvēlēta Upesciemā, apdzīvota vieta „Padebeši”, kur svētku laikā iedzīvotāji aktīvi apsprieda aktualitātes par pašvaldības pārņemtajām komunikācijām un ielām, kā arī par turpmākajiem tarifiem šajā vietā. „Garkalnes komunālserviss” uzstādīja ielu nosaukumu plāksnes, un iedzīvotāji pozitīvā gaisotnē izteica savu atzinību par domes darbību. Tika apspriesti arī jautājumi par ielu asfaltēšanu un pateicības vārdi no iedzīvotājiem, sakarā ar pārvietoto pieturvietu „Ziemeļniekos”.

Turpmākā ielu svētku programma:

23. jūlijs Amatnieki, apdzīvota vieta „Ainavas”;

30. jūlijs Garkalne, parks;

6. augusts Garkalne, apdzīvota vieta „Kodes”;

13. augustā Langstiņi, pie Langstiņu ezera

20. augustā Baltezers

28. augustā Upesciems, centrs

Turpmākās vietas tiks publicētas nākamā avīzes numurā.

Anita Bružuka

Izglītības, kultūras, sporta un jaunatnes lietu komitejas vadītāja

Dabaszinātnes un matemātika

Šogad augustā projekts atzīmē savu 5 gadu darbību visās projekta skolās. No 17.-23. augustam notiks plaši pasākumi gan Rīgā, gan visās projekta skolās. No 17.-19.augustam Rīgā projekta rīkotajos pasākumos piedalīsies gan skolas skolotāji, gan skolēni. Šeit būs organizētas ārzemju pedagogu lekcijas, diskusijas un informācijas tehnoloģiju izstādes.

Pasākums Garkalnē, sadarbībā ar Siguldas Valsts Ģimnāziju, notiks 23.augustā. Visus interesentus aicinām Garkalnes skolā no 9.00-10.30. Šeit gan vecāki, gan vecvecāki un visi sabiedrības pārstāvji varēs iesaistīties

praktiskās nodarbībās, lai uzzinātu kā tiek organizēts mācību process skolā, kā notiek praktiskie darbi, kā arī iepazīties ar dabaszinātņu kabinetu iekārtojumu. Tālāk dosimies uz Siguldu, kur notiks dabaszinātņu pedagogu darbnīcas un diskusijas par mācību procesa organizāciju, veicot pārmaiņas dabaszinātņu un matemātikas mācīšanā.

Aicinām visus uz skolu 23. augustā!

Projekta „Dabaszinātnes un matemātika” komandas vārdā – direktora vietniece mācību darbā Inese Muižniece